

budgetvejledningens vedkommende må der netop antages at foreligge en sådan særlig lovhjemmel. Budgetvejledningen trådte i stedet for cirkulære nr. 124 af 11. juni 1965, hvis ordlyd var optaget blandt anmærkningerne til finanslovforslaget for 1966-67 (Folketingets forhandlinger 1965-66, tillæg D, sp. 523-34). Dette cirkulære kunne således siges at være udtryk for de forudsætninger, hvorunder lovgivningsmagten havde vedtaget finansloven med dens rammebevillinger, og det samme må gælde cirkulærets afløser, budgetvejledningen. Konklusionen må derfor utvivlsomt blive, at en minister eller tjenestemand der i sine finansielle dispositioner handler i strid med budgetvejledningens forskrifter derved begår et pligtstridigt forhold for hvilket han kan drages til ansvar.“

Den citerede udtalelse tager efter sammenhængen formentlig kun sigte på budgetvejledningens bestemmelser af denne type.

3. Budgetvejledningen indeholder endelig også, især i afsnit 4 og 8, en række bestemmelser af mere formel karakter, navnlig om bevillingslovforslags systematik og opstilling.

Spørgsmålet om denne slags bestemmelseres retlige karakter kan give anledning til nogen tvivl, jfr. herved også, at netop denne type i udsendelses-cirkulæret betegnes som „anvisninger“.

a. Nogle af disse bestemmelser synes det mest nærliggende at karakterisere som ordensforskrifter, hvis funktion i virkeligheden indskrænker sig til at lette budgetministeriets arbejde med udformningen af regeringens samlede finanslovforslag. Spørgsmålet om disse forskrifters retlige betydning synes i det væsentlige at savne praktisk betydning.

b. Andre af de herhen hørende bestemmelser må imidlertid antages (eventuelt tillige) at have den funktion at sikre, at folketinget og dets finansudvalg får et så fyldestgørende grundlag som muligt for behandlingen af bevillingsforslagene. Efter justitsministeriets opfattelse kan dette forhold dog ikke antages i sig selv at medføre, at de pågældende bestemmelser i forhold til en minister må karakteriseres som egentlige retsforskrifter i den forstand, at en tilsidesættelse ville udgøre et selvstændigt retligt ansvarsgrundlag.

Orla Møller.

/ N. Eilschou Holm.

Finansudvalget.